

Kim Dung

Tiểu Ngạo
GIANG HỒ

iSach.info

Mở đầu

Gió xuân đầm ấm,

Ngàn liu xanh tươi,

Hoa phô sắc thắm,

Hương nức lòng người.

Tiết trời vào buổi đang xuân, ánh dương quang sáng lạn khắp miền Nam.

Trên một đường phố lớn về phía cửa Tây phủ Phúc Châu, tỉnh Phúc Kiến, nổi lên một tòa nhà, cách kiến trúc thật là hùng vĩ.

Hai bên tả, hữu trước tòa lâu đài này đều dựng một thạch đài. Trên mỗi thạch đài đều cắm một ngọn cờ xanh cao đến hơn hai trượng. Trên lá cờ mé tả thêu một con mãnh sư nhẹ nanh múa vuốt bằng chỉ vàng coi rất oai hùng. Lá cờ tung bay trước gió, con mãnh sư rung rinh như con vật thật. Trên lá cờ mé hữu thêu bốn chữ vàng: Phước Oai Tiêu Cục. Bốn chữ lớn này nét bút đanh thép hiển nhiên là thủ bút của một danh gia. Cổng lớn tòa nhà này sơn đen, sơn đỏ. Những mũ đanh đồng lớn bằng chén uống trà được đánh bóng sáng loáng. Trên nóc cổng treo một tấm biển sơn đen thiếp vàng. Biển cũng đề bốn chữ lớn "Phước Oai Tiêu Cục". Phía dưới bốn chữ lớn có chưa hai hàng chữ nhỏ: "Tổng Cục". Qua cổng bước vào, có hai hàng ghế dài. Trên những hàng ghế này có tám hán tử võ phục ngồi đó. Gã nào cũng ngực nở, lưng ngay.

Tuy bọn họ đang cười cười nói nói mà vẫn giữ được vẻ oai phong.

Đột nhiên phía sau viện có tiếng vó ngựa dồn dập. Tám tên hán tử này đều đứng dậy chạy ra cổng lớn thì thấy cửa tây tiêu cục năm con ngựa vọt ra. Những con ngựa này chạy thẳng về phía cổng lớn. Con ngựa đi đầu toàn thân lông trắng như tuyết, tuyết không lẫn một sợi lông tạp sắc nào cả. Yên và bàn đạp đều viền chỉ bạc. Trên yên một chàng thiếu niên mặc áo ngắn, chừng mười tám, mười chín tuổi. Trên vai bên tả chàng đeo một con chim ưng dùng để đi săn. Chàng lưng đeo bảo kiếm, vai khoác trường cung. Tay phải chàng cầm roi vung lên cho ngựa chạy thật nhanh. Phía sau chàng là bốn người kỵ mã cũng mặc áo ngắn toàn sắc vàng. Người nào cũng tung lên hạ xuống ở trên lưng ngựa ăn nhịp với vó ngựa. Vậy mà họ vẫn ung dung như không. Hiển nhiên họ đều là những tay thiện kỵ. Đoàn người ngựa đến trước cổng lớn tiêu cục thì ba tên trong tám gã hán tử la lên:

- Ha ha! Thiếu tiêu đầu lại đi săn rồi!

Chàng thiếu niên kia cười ha hả vẩy roi lên không cho nó bật thành tiếng lách cách. Dưới vế đùi chàng, con ngựa bạch ngựa cổ lên hý một tiếng dài rồi vọt đi như tên bắn.

Một hán tử la lên:

- Bữa nay Sủ tiêu đầu lại đem về một con lợn rừng để anh em đánh chén một bữa say sưa nhé.

Gã hán tử chừng bốn chục tuổi đi sau thiếu niên đáp:

- Thế nào cũng có lợn rừng đấy! Anh em ở nhà đừng ăn uống gì trước, để bụng mà ăn thịt lợn rừng.

Mọi người nghe nói đều cười "ồ".

Năm người kỵ mã chớp mắt đã chạy xa rồi.

Tiêu cục Phước Oai này là một tiêu cục lớn nhất ở miền nam sông Đại Giang. Tổng tiêu đầu là người họ Lâm, tên gọi Chấn Nam. Tiêu cục này là tổ nghiệp nhà họ Lâm để lại, truyền cho đến Lâm Chấn Nam là được ba đời. Tổ phụ Lâm Chấn Nam là Lâm Vin Đồ nhờ có bảy mươi hai đường "Tịch Tà Kiếm Phổ", một trăm lẻ tám thức "Phiên Thiên Chưởng" và mười tám cây "Ngân Vũ Tin" mà nổi danh ở Trung Nguyên. Lão mở tiêu cục Phước Oai tại cố hương ở phủ Phúc Châu. Từ ngày mở tiêu cục, lão làm ăn thuận lợi, mới vắn vẹn trong khoảng mười năm mà tiếng dậy

như sóng cồn. Ban đầu còn có những tên đại đạo lục lâm chủ ý đánh cướp trọng tiêu của lão, nhưng với ba môn tuyệt kỹ của Lâm Vin Đồ: về kiếm, về chưởng và về tên, họ chẳng mất mạng cũng bị tàn phế hay bị trọng thương. Từ đó tỉnh Phúc Kiến ra Tiên Hà Lĩnh đến phủ Hàng Châu, qua Giang Tô, Sơn Đông, Hà Bắc cho đến Quan Đông trong sáu tỉnh miền duyên hải, trên xe tiêu chỉ cần nêu cây cờ có bốn chữ Phước Oai Tiêu Cự hoặc trong tiêu đoàn có người la lên bốn tiếng tiêu hiệu là "Phước Oai bình yên" thì bất luận những anh hùng hắc đạo lợi hại đến đâu cũng không dám dòm ngó nữa.

Tiêu Vin Đồ đến tuổi đại thọ bảy chục mới rửa tay trao tiêu cự lại cho con thứ là Lâm Trọng Hùng nắm giữ. Người con lớn của Lâm Vin Đồ tên gọi Lâm Bá Phấn nguyên chân võ cử nhân xuất thân, lập được nhiều công trạng sau thăng quan lên đến chức Phó tướng. Nhà họ Lâm đã có người làm quan, nên quan liêu kéo đến chơi bời đi lại không ngớt. Lâm Trọng Hùng lại là người ưa giao du kết bạn, suốt ngày đêm khách khứa đầy nhà không khỏi có điều ăn uống quá độ. Năm y bốn mươi tuổi bị bệnh trúng phong mà chết. Thế là Phước Oai tiêu cự do con y là Lâm Chấn Nam điều khiển. Lâm Chấn Nam vốn được tổ phụ là Lâm Vin Đồ tự mình ra tay truyền thụ võ công. Năm lão 70 tuổi, một hôm ăn mừng thượng thọ mở yến tiệc lớn để khoản đãi các lộ anh hùng. Trong khi đang dự tiệc Lâm Vin Đồ sai cháu là Lâm Chấn Nam din võ múa vui.

Năm ấy Lâm Chấn Nam mới mười sáu tuổi mà đã dùng chưởng phong một bàn tay quật tắt hết đèn đuốc, phóng ngân tin bắn trúng đích. Các vị anh hùng thấy thế đều trầm trồ khen ngợi, đồng thanh nói:

- Lâm lão anh hùng thật là tốt phước, trong nhà được người tài ba kế nghiệp. Phước Oai Tiêu Cự mà đến tay Lâm Chấn Nam điều động tất nhiên lừng lẫy tiếng tăm, cơ phát đạt không biết đến đâu mà lường.

Lâm Chấn Nam quả nhiên không phụ tấm lòng mong mỏi của mọi người. Chẳng những y dựng được phân cục khắp sáu tỉnh miền duyên hải, mà cả năm tỉnh miền nam là Quảng Đông, Giang Tây, Hồ Nam, Hồ Bắc và Quảng Tây chỗ nào cũng có phân cục của Phước Oai tiêu cự. Mọi người trên chốn giang hồ mỗi khi đề cập đến Phước Oai tiêu cự đều giơ ngón tay cái lên nói:

- Phước Oai tiêu cự oai to phước lớn